

ZWYŻKA PODATKU OD SPADKÓW I DAROWIZN JAKO NASTĘPSTWO NIEUJAWNIEŃ NABYCIA RZECZY LUB PRAW MAJĄTKOWYCH

Increased inheritance and donation tax rate as a consequence of not reporting the purchase of thing and property rights

Abstract

Tax obligation arises in a special way when a taxpayer doesn't reveal the fact of the purchase of thing and property rights on the basis of 29 August 1997 of inheritance and gift, only when it has been written. It is noteworthy that taxpayers are obliged to submit a deposition of the purchase of thing and property rights in the one month period from the date of tax obligation creation according to an art. 17a enactment of inheritance and donation tax. Failure to comply with obligation pursuant to an article art. 17a enactment of inheritance and gift tax results in the 20 percent taxation- art. 15 above-mentioned's paragraph 4. The tax advance at the rate of 20 percent is the core of taxpayer's liability and has intervention nature. This takes the form of sanction imposed on taxpayer as a result of disobeying a duty according to the inheritance and donation tax. Constitutive work premise is a synthetic approximation of taking evidence's duty and repercussions when the taxpayer doesn't reveal the fact of the purchase of thing and property rights according to law of the inheritance and donation tax. I chose this subject due to frequency of using The tax advance against purchasers who didn't reveal the fact of the purchase of thing and property rights on the basis of law. This essay's thesis is to conclude that the fundamental result of a failure to declare a fact of the purchase of thing and property rights according to law about the inheritance and donation tax is advance at the rate of 20 percent.

Key words: inheritance and donation tax – purchase of thing and property rights – increased tax rate – prescription

JEL Classification: H24, H71, K34

1. UWAGI WSTĘPNE

Obowiązek podatkowy w sposób szczególny powstaje w sytuacji nieujawnienia przez podatnika faktu nabycia rzeczy lub praw majątkowych. Na gruncie ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku od spadków i darowizn doprecyzowano, iż fakt ten musi zostać następnie utrwalony w formie pisemnej. Z przepisu art. 17a u.p.s.d. wynika, że podatnicy są obowiązani złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego zeznanie podatkowe o nabyciu rzeczy lub praw majątkowych w terminie miesiąca od dnia powstania obowiązku podatkowego¹. Niedopełnienie powinności z art. 17a u.p.s.d., skutkuje wówczas opodatkowaniem według stawki dwudziestoprocentowej².

Zwyżka podatkowa w wysokości dwudziestu procent, jako skutek odpowiedzialności podatnika, ma charakter interwencyjny, przyjmuje postać sankcji nałożonej na podatnika w wyniku niewykonania przez niego obowiązku na gruncie podatku od spadków i darowizn. Konstytutywnym założeniem pracy jest przybliżenie, w sposób syntetyczny, tematyki obowiązku składania zeznań oraz następstw wyni-

kających z niezgłoszenia faktu nabycia rzeczy lub praw majątkowych na gruncie ustawy o podatku od spadków i darowizn. Tezą niniejszej pracy jest stwierdzenie, że zasadniczym skutkiem niezgłoszenia faktu nabycia rzeczy lub praw majątkowych na gruncie ustawy od spadków i darowizn jest zwyżka podatkowa w wysokości dwudziestu procent.

2. OGÓLNA CHARAKTERYSTYKA PODATKU OD SPADKÓW I DAROWIZN JAKO PODATKU MAJĄTKOWEGO

Zasady opodatkowania faktu nabycia rzeczy bądź praw majątkowych regulują przepisy ustawy z 28 lipca 1983 roku o podatku od spadków i darowizn. Podatek od spadków i darowizn jest podatkiem typu majątkowego, jako nadzwyczajna danina jednorazowa sięga do przyrostu substancji majątkowej. Dla ścisłości należy, zasygnalizować, iż analizowany podatek obciąża z reguły nieodpłatne nabycie określonych praw majątkowych, natomiast podatek od czynności cywilnoprawnych obciąża odpłatne przesunięcia między stronami czynności cywilnoprawnej. Co więcej, podatek od spadków i darowizn stanowi jedno ze źródeł dochodów własnych gminy, jednakże o niewielkim znaczeniu finansowym³. Zakres

1 Ustawa z dnia 28 lipca 1983 roku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2018 roku, poz. 644 ze zm.), dalej jako: „u.p.s.d.”.

2 Zob. art. 15 ust. 4 u.p.s.d.

3 Zob. art. 4 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 1530).

przedmiotowy omawianego podatku obejmuje stany prawne wymienione numerus clausus w art. 1 u.p.s.d., tj.: nabycie własności rzeczy lub praw majątkowych w drodze dziedziczenia, zapisu zwykłego, dalszego zapisu, zapisu windykacyjnego, polecenia testamentowego, darowizny, polecenia darczyńcy, zasiedzenia tudzież nieodpłatnego zniesienia współwłasności. Przedmiotem opodatkowania ww. podatkiem jest także nabycie własności rzeczy oraz innych praw majątkowych tytułem zachowku, po spełnieniu ustawowo określonych warunków oraz nabycie własności rzeczy i innych praw majątkowych tytułem nieodpłatnej renty, użytkowania tudzież służebności. Ustawodawca wprowadził obszerny katalog wyłączeń z podatku od spadków i darowizn, obejmujący sześć przypadków.

Warto zaznaczyć, że podstawę opodatkowania podatkiem od spadków i darowizn stanowi tzw. czysta wartość (netto) nabytych rzeczy i praw majątkowych, to znaczy wartość po potrąceniu długów i ciężarów, powiększona o odszkodowanie należne z tytułu ubezpieczenia ubytków rzeczy i pomniejszona o kwotę wolną od podatku. Czysta wartość ustalana jest na podstawie stanu rzeczy i praw majątkowych, czyli wyłącznie stanu faktycznego, w dniu nabycia i cen rynkowych z dnia powstania obowiązku podatkowego⁴. W przypadku nabycia w drodze zasiedzenia z podstawy opodatkowania wyłączona zostaje wartość nakładów dokonanych na rzecz przez nabywcę podczas trwania biegu zasiedzenia⁵. Na wysokość zobowiązania podatkowego mają wpływ wspomniana zdolność płatnicza podatnika, ustalana według wartości czystej nabytych rzeczy lub praw majątkowych oraz osobisty stosunek nabywcy względem osoby zbywcy. W podatku od spadków i darowizn zastosowana została zróżnicowana progresja podatkowa wedle osobistego stosunku oraz więzi łączących osobę nabywcy rzeczy lub praw majątkowych ze zbywcą⁶. Zróżnicowanie odpowiednich stawek w obrębie poszczególnych grup podatkowych zależy jest od wartości nabywanych rzeczy lub praw majątkowych. Zobowiązanie podatkowe na gruncie podatku od spadków i darowizn płacone jest w każdym konkretnym przypadku nabycia własności rzeczy bądź praw majątkowych.

Przyporządkowanie podatników w zależności od grupy podatkowej ma zasadnicze znaczenie względem wysokości podatku, jak i minimum wolnego od opodatkowania.

Należy zwrócić uwagę, iż nabycie własności rzeczy bądź praw majątkowych do ww. wysokości od jednej osoby nie podlega opodatkowaniu. W przypadku przekroczenia wysokości danej kwoty wolnej od opodatkowania, wtenczas opodatkowaniu podlega odpowiednio jedynie nadwyżka. Minimum wolne od opodatkowania nie ma zastosowania wobec nabycia własności rzeczy lub praw majątkowych

4 A. Hanusz, *Podatek...*, [w:] *Źródła...*, red. *idem*, s. 172-173.

5 Przepisy ustawy o podatku od spadków i darowizn wykazują, iż do ciężarów i długów zaliczane są koszty leczenia oraz opieki w czasie ostatniej choroby spadkodawcy, jeżeli nie zostały pokryte za jego życia i z jego majątku, koszty pogrzebu spadkodawcy etc.

6 Ustawodawca wprowadził trzy przedziały podatkowe w wysokości: dla pierwszej grupy podatkowej przewidziane zostały stawki: trzyprocentowe, pięcioprocentowe oraz siedmioprocentowe w zależności od wysokości nabywanego majątku, dla drugiej grupy podatkowej są to stawki: siedmioprocentowe, dziewięcioprocentowe oraz dwunastoprocentowe, natomiast dla ostatniej grupy podatkowej – stawka dwunastoprocentowa, szesnastoprocentowa oraz dwudziestoprocentowa.

w drodze zasiedzenia. Powracając do omówienia grup podatkowych, należy zwrócić uwagę na rozbudowany katalog zwolnień podatkowych w przedmiocie nabycia rzeczy lub praw majątkowych. Odstępstwem od reguły jest sytuacja, w której osoba fizyczna nabywa określone prawo w drodze zasiedzenia. Należy przypomnieć, że w przypadku zwolnienia, pomimo istnienia obowiązku podatkowego, nie dojdzie nigdy do powstania zobowiązania prawnopodatkowego. Zgodnie z art. 4a ustawy o podatku od spadków i darowizn analizowane zwolnienie dotyczy kręgu osób zaliczanych do najbliższej rodziny względem zbywcy, w literaturze mówi się o tzw. zerowej grupie podatkowej. Wprowadzenie określenia zerowej grupy podatkowej jest niewłaściwe z uwagi na to, że zwolnienie względem owej szczególnej grupy podatkowej dotyczy bowiem osób, które zakwalifikowane zostały do pierwszej grupy podatkowej zgodnie z przepisami ustawy od spadków i darowizn. Zwolnienie to nie obejmuje jednak wszystkich podmiotów mieszczących się w pierwszej grupie, mowa tu o zięciu, synowej oraz teściach, czyli osobach spowinowacanych w stosunku do osoby zbywcy. Warto zauważyć, iż konkubenci nie mogą skorzystać ze wspomnianego zwolnienia a ponadto zwolnienie to dotyczy spadków, gdy zgon spadkodawcy nastąpił przed dniem 1 stycznia 2007 roku. Aby skorzystać z omawianego zwolnienia należy spełnić łącznie dwa warunki określone ustawie. Po pierwsze należy zgłosić nabycie własności rzeczy lub praw majątkowych, na formularzu SD-Z2, właściwemu Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w terminie sześciu miesięcy od dnia uprawomocnienia się orzeczenia sądu stwierdzającego nabycie spadku. Zwolnienie obejmuje również nabywcę, który dowiedział się o nabyciu własności rzeczy lub praw majątkowych po upływie tych terminów. Zachodzi ono w sytuacjach, gdy osoba nabywcy zgłosił fakt nabycia rzeczy lub praw majątkowych właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego nie później niż w terminie sześciu miesięcy od dnia, w którym dowiedziała się o ich nabyciu, oraz uprawdopodobnił fakt późniejszego powzięcia wiadomości o ich nabyciu.

Drugi warunek stanowi, iż w przypadku gdy przedmiotem nabycia tytułem darowizny lub polecenia darczyńcy są środki pieniężne, a wartość majątku nabytego łącznie od tej samej osoby w okresie pięciu lat poprzedzających rok, w którym nastąpiło ostatnie nabycie, doliczona do wartości rzeczy i praw majątkowych ostatnio nabytych, przekracza kwotę dziewięciu tysięcy sześciuset trzydziestu siedmiu złotych, nabywcy obowiązani są udokumentować ich otrzymanie dowodem przekazania na rachunek płatniczy nabywcy, na jego rachunek, inny niż płatniczy, w banku lub spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej lub przekazem pocztowym. Wskazane terminy nie podlegają przywróceniu. Obowiązek zgłoszenia nie dotyczy sytuacji, gdy wartość majątku nabytego łącznie od tej samej osoby lub po tej samej osobie w ciągu pięciu lat, poprzedzających rok ostatniego nabycia, nie przekracza kwoty dziewięciu tysięcy sześciuset trzydziestu siedmiu złotych. Ponadto zgłoszenie nie jest wymagane, gdy nabycie następuje w drodze umowy zawartej w formie aktu notarialnego, z uwagi na obowiązek informacyjny spoczywający na notariuszu. Jeżeli nabycie majątku w drodze spadku nie zostanie zgłoszone we wskazanym terminie, wówczas podlega opodatkowaniu na zasadach określonych dla pierwszej grupy podatkowej.

3. SKUTKI NIEZGŁOSZENIA FAKTU NABYCIA RZECZY LUB PRAW MAJĄTKOWYCH NA GRUNCIE USTAWY O PODATKU OD SPADKÓW I DAROWIZN

Majątkowa własność podatku od spadków i darowizn sięga do źródła poboru podatku, jakim jest substancja nabywanej rzeczy lub prawa majątkowego, powodująca przyrost majątku nabywcy. Zgodnie z przepisami ustawy od spadków i darowizn, w sytuacji niezgłoszenia przez podatnika faktu nabycia rzeczy bądź praw majątkowych, obowiązek podatkowy w sposób szczególny powstaje, gdy fakt ten zostanie potem utrwalony w formie pisemnej. Warto zauważyć, że wedle art. 17a u.p.s.d. podatnicy są obowiązani złożyć właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego zeznanie podatkowe o nabyciu rzeczy lub praw majątkowych w terminie miesiąca od dnia powstania obowiązku podatkowego. Konieczne jest dołączenie do zeznania podatkowego dokumentów uwierzytelniających określenie podstawy opodatkowania.

Obowiązek składania zeznań podatkowych nie dotyczy przypadków, w których podatek jest pobierany przez płatnika. Należy zatem sprecyzować, że jeżeli wcześniej wymieniona powinność podatnika do zgłoszenia nabycia praw nie zostanie dopełniona, a następnie stwierdzona formą pisemną, obowiązek podatkowy bierze początek z chwilą sporządzenia tego pisma, a nie z chwilą nabycia wspomnianych praw. Wobec tego, jeśli pismem asertorycznym jest orzeczenie wydane przez sąd, to obowiązek podatkowy powstaje w dniu uprawomocnienia się tego orzeczenia. Wszak jeśli do opodatkowania nie zgłoszono faktu nabycia rzeczy lub praw majątkowych w drodze darowizny lub polecenia darczyńcy, obowiązek podatkowy rodzi się z chwilą powołania się przez podatnika przed właściwym organem podatkowym lub organem kontroli skarbowej w toku czynności sprawdzających, postępowania podatkowego, kontroli podatkowej lub postępowania kontrolnego, na okoliczność dokonania tej darowizny, gdy należny podatek od tego nabycia nie został zapłacony. Należy podkreślić, iż niedopełnienie powinności z art. 17a u.p.s.d., skutkuje wówczas opodatkowaniem według stawki dwudziestoprocentowej⁷. Jest to tzw. zwyczajka podatku w stosunku do podatnika, który nie zapłacił należnego podatku od nabywanych rzeczy bądź praw majątkowych⁸. Nadto niezgłoszenie przez nabywcę własności rzeczy i praw majątkowych, nabycia określonego prawa, może powodować wobec niego odpowiedzialność wynikającą z przepisów Kodeksu karnego skarbowego, której wysokość zależna jest od wysokości uszczuplonego podatku.

4. SKUTKI NIEZGŁOSZENIA FAKTU NABYCIA RZECZY LUB PRAW MAJĄTKOWYCH NA GRUNCIE USTAWY O PODATKU OD SPADKÓW I DAROWIZN A ZASIEDZENIE

W kontekście problematyki zwyczajki podatkowej jako następstwie nieujawnienia nabycia rzeczy lub praw majątkowych należy poświęcić uwagę instytucji prawnej zasiedzenia. Zgodnie z treścią art.172 k.c. posiadacz nieruchomości niebędący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu, jako

posiadacz samoistny. Z kolei w sytuacji posiadania w złej wierze posiadacz nieruchomości nabywa jej własność po upływie trzydziestu lat. Obowiązek podatkowy w przypadku nabycia rzeczy lub praw majątkowych w drodze zasiedzenia powstaje w momencie uprawomocnienia orzeczenia sądu stwierdzającego nabycie rzeczy w drodze zasiedzenia. Wówczas w przeciągu miesiąca od dnia uprawomocnienia się ww. wyroku należy złożyć do właściwego urzędu skarbowego deklarację, formularz SD-3. Zgodnie z przepisami ustawy od spadków i darowizn nabycie własności w wyniku zasiedzenia podlega opodatkowaniu w wysokości siedmiu procent podstawy opodatkowania, co stanowi znaczną różnicę w kontekście dwudziestoprocentowej zwyczajki podatkowej. Wartość nieruchomości ustala się według stanu rzeczy i praw majątkowych w dniu nabycia i cen rynkowych z dnia powstania obowiązku podatkowego⁹. Co więcej, od podstawy opodatkowania można odliczyć nakłady poczynione podczas biegu okresu zasiedzenia przez nabywcę lub jego spadkobierców. Ponadto trzeba odnotować, że podstawa opodatkowania nie obejmuje budynków wzniesionych na nieruchomości w trakcie trwania okresu zasiedzenia.

W judykaturze stwierdzono, że przepis art. 4a omawianej ustawy nie wskazuje wprost, do jakich tytułów nabycia (przedmiotów opodatkowania) ma on zastosowanie. Stwierdza tylko, że »zwalnia się od podatku nabycie własności rzeczy lub praw majątkowych«¹⁰. Naczelnny Sąd Administracyjny stwierdził, że nie sposób więc bronić poglądu, że w przypadku zasiedzenia nie obowiązuje zwolnienie podmiotowe z art. 4a ustawy¹¹. Stanowisko przyjęte w orzecznictwie sądów administracyjnych w sprawie zwolnienia osób najbliższych z podatku od nabycia własności rzeczy lub praw majątkowych w drodze zasiedzenia, zostało potwierdzone wyrokiem wydanym przez Naczelnny Sąd Administracyjny w Warszawie. W tym wyroku stwierdzono, iż ww. uzasadnienie skuteczności stosowania art. 4a u.p.s.d. w stosunku do zasiedzenia, należy rozumieć inaczej niż w przepisach Kodeksu cywilnego¹². Zgodnie z przepisami ustawy od spadków i darowizn dla nabycia własności rzeczy lub praw majątkowych w drodze zasiedzenia istotne jest to, kto był jej poprzednim właścicielem¹³. W ustawie nowelizującej z dnia 25 czerwca o zmianie ustawy o samorządzie gminnym oraz niektórych innych ustaw, wyłączo- no możliwość zwolnienia wobec osób nabywających prawa majątkowe w drodze zasiedzenia, jeśli formalnym właścicielem nieruchomości był najbliższy członek rodziny¹⁴. Przepis ten budził wątpliwości interpretacyjne, stąd pojawiły się rozbieżności interpretacyjne w wykładni prawa.

9 J. Górski, M. Górski, Podatek od zasiedzenia nieruchomości, czyli fiskus cieszy się Twoim szczęściem, <https://zasiedzenie.net/podatek-od-zasiedzenia-nieruchomosci/http://zasiedzenie.net/podatek-od-zasiedzenia-nieruchomosci/>.

10 WSA dnia 21 grudnia 2011 r., sygn. akt CBOSA.

11 Wyrok WSA z dnia 21 grudnia 2011 roku, sygn. akt (III Sa/PO 518/11, CBOSA.), Legalis 2019.

12 Wyrok NSA Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 lutego 2014 roku, sygn. akt (III FSK 883/12), CBOSA. Legalis 2019.

13 T. Woźniak, *Glosa do wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 marca 2014 r., II FSK 883/12*, Orzecznictwo Sądów Polskich, 2016, nr 4.

14 Interpretacja indywidualna Dyrektora Izby Skarbowej w Katowicach z 8 stycznia 2016 roku, IBPB-2-1/4515-179/15/BD.

7 Zob. art. 15 ust. 4 u.p.s.d., a także A. Hanusz., s.173.

8 Brzeszczyńska S., *Podatek od spadków i darowizn. Komentarz*, Warszawa 2009.

5. UWAGI KOŃCOWE

Z uwagi na majątkowy charakter podatku od spadków i darowizn sięga on do źródła poboru podatku, którym jest substancja nabywanej rzeczy lub prawa majątkowego, powodująca przyrost majątku nabywcy. W tym przypadku, obowiązek podatkowy względem nabywcy rzeczy lub praw majątkowych w sposób wyjątkowy powstaje, gdy fakt nabycia zostanie utrwalony w formie pisemnej. Nabywca winien zgłosić nabycie w terminie miesiąca, a jeśli tego nie uczyni obowiązek podatkowy bierze początek z chwilą sporządzenia tego pisma, a nie z chwilą nabycia wspomnianych praw. Wszak jeśli podatnik nie zgłosi do opodatkowania faktu nabycia rzeczy lub praw majątkowych w drodze darowizny lub polecenia darczyńcy, obowiązek podatkowy rodzi się z chwilą powołania się przez podatnika przed właściwym organem podatkowym lub organem kontroli skarbowej na okoliczność dokonania tej darowizny, gdy należny podatek od tego nabycia nie został zapłacony. Należy podkreślić, iż niedopełnienie powinności z art. 17a u.p.s.d., skutkuje wówczas opodatkowaniem według stawki dwudziestoprocentowej. W tym kontekście warto zasygnalizować, że ustawodawca przewidział sposobność nabycia rzeczy lub praw majątkowych w drodze zasiedzenia. W omawianym przypadku, obowiązek podatkowy powstaje w momencie uprawomocnienia orzeczenia sądu stwierdzającego nabycie w drodze zasiedzenia. Zgodnie treścią art. 15 ust. 2 ustawy od spadków i darowizn nabycie własności w wyniku zasiedzenia podlega opodatkowaniu w wysokości siedmiu procent podstawy opodatkowania. W zestawieniu do dwudziestoprocentowej zwyczajnej, podatkowej za nieujawnienie faktu nabycia rzeczy lub praw majątkowych, siedmioprocentowa wysokość opodatkowania nabycia wspomnianych praw stanowi sposobność pomniejszenia sankcyjnej, dwudziestoprocentowej stawki. Zakładając, że okoliczności sprawy wskazują na możliwość zasiedzenia, nie warto zwlekać. Często bywa bowiem tak, że brak formalnego tytułu własności ujawnia się w najmniej odpowiednim momencie.

BIBLIOGRAFIA

1. Ustawa z dnia 23 maja 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2019 r., poz. 1145).
2. Ustawa z dnia 28 lipca 1983 r. o podatku od spadków i darowizn (Dz. U. z 2019 r., poz. 1813 ze zm.).
3. Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja Podatkowa (Dz. U. z 2019 r., poz. 900).
4. Ustawa z dnia 10 września 1999 r. Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2018 r., poz. 1958).
5. Ustawa z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 1530).
6. Brzeszczyńska S., *Podatek od spadków i darowizn. Komentarz*, Warszawa 2009.
7. Hanusz A., Niezgoda A., Czerni P., Musiał M., Szczęśniak P., *Źródła finansowania samorządu terytorialnego*, Warszawa 2015.
8. Mariański A., Chmielecki Ł., Sroczyński M., Tim A., Wolska-Bryńska M., *Ordynacja podatkowa 2017. Poradnik dla praktyków 2017*, wyd. 1, Legalis.
9. Strzelec D., *Opodatkowanie przychodów nieznanających pokrycia w ujawnionych źródłach lub pochodzących ze źródeł nieujawnionych. Zasady opodatkowania. Postępowanie podatkowe*, Legalis.
10. Woźniak T., Glosa do wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 19 marca 2014 r., II FSK 883/12, Orzecznictwo Sądów Polskich, 2016, nr 4.
11. Wyrok NSA z dnia 19 lutego 2014 r., sygn. akt II FSK 883/12, CBOSA.
12. Wyrok NSA z dnia 21 sierpnia 2014 r., sygn. akt II FSK 2211/12.
13. Wyrok NSA z dnia 16 lutego 2016 r., sygn. akt II FSK 3643/13
14. Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 21 grudnia 2011 r., sygn. akt III Sa/Po 518/11, CBOSA.
15. Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z 21 grudnia 2011 roku o sygnaturze akt III Sa/Po 518/11.